

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος. Στον προσφεύγοντα δεν δόθηκαν, σε κανένα στάδιο, συγκεκριμένες πληροφορίες για τη «διερεύνηση» που φέρεται ότι δικαιολογεί την καταχώρισή του στον κατάλογο, και ακόμη λιγότερο «σοβαρές και αξιόπιστες» ή «συγκεκριμένες» αποδείξεις προς τούτο. Παρά τις σχετικές αιτήσεις, το Συμβούλιο δεν παρέσχε τις πληροφορίες αυτές.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να παραθέσει στον αιτούντα επαρκή αιτιολογία για την καταχώρισή του στον κατάλογο. Η αιτιολογία που παρατέθηκε δεν ήταν επαρκώς λεπτομερής και ακριβής. Δεν δόθηκε καμία λεπτομέρεια ως προς τη φύση της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος που φέρεται να τον εμπλέκει σε «εγκλήματα» ή πώς αυτή η φερόμενη εμπλοκή σε «εγκλήματα» συνδέεται με οποιονδήποτε τρόπο με την «υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων» και «την παράνομη μεταφορά τους εκτός Ουκρανίας». Δεν παρασχέθηκε καμία λεπτομέρεια ως προς τη «διερεύνηση», την οντότητα που φέρεται ότι τη διενεργεί, τη φύση της διαδικασίας ή την ημερομηνία κατά την οποία υποτίθεται ότι έχει αρχίσει.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε σοβαρά τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος σχετικά με την προστασία της ιδιοκτησίας και της υπολήψεώς του. Τα περιοριστικά μέτρα δεν «προβλέπονταν από τον νόμο»· επιβλήθηκαν χωρίς τις προσήκουσες εγγυήσεις, ώστε να παρασχεθεί στον προσφεύγοντα η δυνατότητα να εκθέσει λυσιτελώς την άποψή του στο Συμβούλιο· δεν περιορίστηκαν σε συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο που φέρεται ότι αντιστοιχεί στα κρατικά κεφάλαια που έγιναν το αντικείμενο καταχρήσεως και ούτε καν περιορίστηκαν στο ποσό των κεφαλαίων που φέρεται ότι υπεξαيرήθηκαν.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε σε ουσιωδώς ανακριβή πραγματικά περιστατικά. Σε αντίθεση με τη μόνη αιτιολογία που παρατέθηκε για την καταχώρισή του στον κατάλογο, δεν υπάρχουν στοιχεία ή αποδείξεις ότι ο προσφεύγων είχε γίνει στην Ουκρανία αντικείμενο «διερευνήσεως», του είδους που ορίζεται στην απόφαση και τον κανονισμό.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν διασφάλισε τον πρόσφορο χαρακτήρα και το βάσιμο των στοιχείων που στηρίζουν την καταχώριση του προσφεύγοντος στον κατάλογο: παρέλειψε να εξετάσει αν το πρόσωπο που τώρα ενεργεί ως γενικός εισαγγελέας της Ουκρανίας νομιμοποιούνταν, σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ουκρανίας, να κινηθεί οποιαδήποτε έρευνα κατά του προσφεύγοντος και δεν συνεκτίμησε ότι στην πραγματικότητα ο προσφεύγων δεν ήταν το αντικείμενο της φερόμενης «διερευνήσεως».

Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2014 — Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-346/14)

(2014/C 253/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Viktor Fedorovych Yanukovych (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τόσο την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 66, σ. 26), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014 (ΕΕ L 111, σ. 91), όσο και τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 66, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 381/2014 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014 (ΕΕ L 111, σ. 33), κατά το μέρος που εφαρμόζονται επί του προσφεύγοντος, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων διατυπώνει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Συμβούλιο) στερούνταν κατάλληλης νομικής βάσεως για την έκδοση της αποφάσεως και του κανονισμού. Στα επιχειρήματα που στηρίζουν αυτόν τον λόγο περιλαμβάνεται (α) ότι στην απόφαση δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για να επικαλεστεί το Συμβούλιο το άρθρο 29 ΣΕΕ. Μεταξύ άλλων: (i) Ούτως ή άλλως, οι σκοποί τους οποίους ρητώς επικαλέστηκε το Συμβούλιο (εδραίωση του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ουκρανία) δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθούν από το Συμβούλιο, το οποίο στη συνέχεια παρέδωσε λόγους για το ότι περιέλαβε τον προσφεύγοντα στα επίμαχα μέτρα (οι οποίοι συνδέονται με φερόμενη υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων και παράνομη μεταφορά τους εκτός Ουκρανίας, πράξεις τις οποίες ο προσφεύγων αρνείται) οι οποίοι δεν στοιχούν με, ούτε ικανοποιούν, τους δηλωμένους, ή οποιουδήποτε άλλους, σχετικούς σκοπούς του άρθρου 21 ΣΕΕ. (ii) Η απόφαση και ο κανονισμός αντιβαίνουν σε άλλους σχετικούς σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 21, δεδομένου ότι δεν επιτυγχάνουν την «εδραίωση και στήριξη της δημοκρατίας [...] και των αρχών του διεθνούς δικαίου», ειδικά επειδή κακώς αναφέρουν, και λαμβάνουν ως βάση, ότι ο δημοκρατικά εκλεγμένος νόμιμος Πρόεδρος της Ουκρανίας, δηλαδή ο προσφεύγων, είναι «πρώην Πρόεδρος», παραβιάζοντας το δίκαιο της Ουκρανίας και το διεθνές δίκαιο, και προσφέροντας υποστήριξη στους λεγόμενους «μεταβατικό Πρόεδρο και κυβέρνηση» οι οποίοι δεν έχουν εκλεγεί νόμιμα και δημοκρατικά, και οι οποίοι απέκτησαν την όποια εξουσία ασκούν κατά καιρούς μέσω παράνομης βίας, σε αντίθεση με την αρχή του κράτους δικαίου, τις δημοκρατικές αρχές και το διεθνές δίκαιο. (β) Οι προϋποθέσεις για την επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ δεν τηρήθηκαν επειδή δεν υπήρξε έγκυρη απόφαση σύμφωνα με το κεφάλαιο 2 του τίτλου V της ΣΕΕ. (γ) Δεν υπήρχαν επαρκή συνδεδεμένα στοιχεία για να γίνει επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ κατά του προσφεύγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Ο πραγματικός σκοπός του Συμβουλίου κατά την εφαρμογή της αποφάσεως (και επομένως του κανονισμού) ήταν στην ουσία η προσπάθεια να εξασφαλίσει την εύνοια του λεγόμενου «μεταβατικού καθεστώτος» της Ουκρανίας έτσι ώστε η Ουκρανία να δημιουργήσει στενότερους δεσμούς με την ΕΕ (επειδή τέτοιου είδους στενότεροι δεσμοί είχαν απορριφθεί από τον δημοκρατικά εκλεγμένο Πρόεδρο της Ουκρανίας και την κυβέρνησή του) και όχι οι αιτιολογίες που παρατίθενται στην απόφαση και στον κανονισμό.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε την απόφαση και τον κανονισμό. Η αιτιολογία της αποφάσεως και του κανονισμού σχετικά με τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο συμπεριέλαβε τον προσφεύγοντα (πέρα από το ότι είναι εσφαλμένη) είναι στερεότυπη, ακατάλληλη και ανεπαρκώς εξειδικευμένη.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσφεύγων δεν εμπίπτει στα δηλωμένα κριτήρια ώστε να περιληφθεί στα επίμαχα μέτρα τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Μεταξύ άλλων, το Συμβούλιο δεν παρέσχε σχετικές πληροφορίες, αλλά εξ όσον γνωρίζει ο προσφεύγων (α) μέχρι σήμερα αυτός δεν έχει κριθεί από οποιαδήποτε δικαστική ή άλλη αρχή ως υπεύθυνος για υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων ή για παράνομη μεταφορά τους, και (β) την περίοδο εκείνη δεν ήταν πρόσωπο για το οποίο είχε κινηθεί ποινική διαδικασία στην Ουκρανία ώστε να ερευνηθούν τυχόν αξιόποινες πράξεις σχετικά με υπεξαίρεση ουκρανικών κρατικών κεφαλαίων και παράνομη μεταφορά τους στο εξωτερικό.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως επειδή περιέλαβε τον προσφεύγοντα στα επίμαχα μέτρα. Μεταξύ άλλων, το Συμβούλιο δεν είχε κανένα στοιχείο, ή, σε κάθε περίπτωση, κανένα «συγκεκριμένο» στοιχείο που να αποδεικνύει ότι οι αιτιάσεις κατά του προσφεύγοντος ήταν «ουσιωδώς ακριβείς», και κακώς στηρίχθηκε σε αιτιάσεις του παράνομου και λεγόμενου «μεταβατικού καθεστώτος» το οποίο επιχειρούσε να σφετεριστεί την εξουσία, και το οποίο είχε προφανές κίνητρο να διατυπώσει τέτοιες αιτιάσεις για αθέμιτους σκοπούς.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος και/ή δεν του παρασχέθηκε αποτελεσματική δικαστική προστασία. Μεταξύ άλλων, το Συμβούλιο δεν παρέδωσε στον προσφεύγοντα πλήρη αιτιολογία, περιλαμβανομένων των εις βάρος του αποδείξεων, ούτε ακριβείς πληροφορίες και υλικό που φέρονται ότι δικαιολογούν τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων, και ο προσφεύγων αναγκάστηκε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή εντός ενός άδικα σύντομου χρονικού διαστήματος.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι τα δικαιώματα ιδιοκτησίας που κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης έχει ο προσφεύγων προσβλήθηκαν επειδή, μεταξύ άλλων, τα περιοριστικά μέτρα αποτελούν αδικαιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό των δικαιωμάτων αυτών.